

Parochie
Heilige Franciscus

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

P. 4

Een pontificaal jubileum
125 jaar
H. Maria Presentatiekerk

oktober 2023

P. 3
Heilig Hartbeeld
Someren ingezegend

P. 5
Nieuw bestuurslid
stelt zich voor

P. 6
Parochiaan volgt
catechistenstudie

P. 8
Wat vieren we op
Allerheiligen?

Donkere tunnel?

Pastoor Sacha Steijaert

“t Is weer voorbij die mooie zomer. Die zomer die begon zowat in mei...” Velen van u kennen dit lied van Gerard Cox nog wel, denk ik. Een oma van mij had een radiocassette recorder met wel liefst één cassette, waarop dit lied stond. Honderden keren hoorde ik Gerard Cox zingen dat de zomer voorbij is voordat je het weet. En niets rest ons dan een hele winter te teren op een herinnering. Alsof je vanuit het licht en de warmte een donkere tunnel inrijdt zonder perspectief. Brrr... Je krijgt het er koud van.

Op dit moment is de zomer van dit jaar natuurlijk wel voorbij. Maar we gaan als parochie zeker geen donkere tunnel in zonder perspectief. Integendeel, we mogen met gezonde en frisse moed een nieuw werkjaar ingaan en vertrouwen hebben in de toekomst. In september vierde de geloofsgemeenschap van Asten het 125-jarig jubileum van de Heilige Maria Presentatiekerk. Een impressie vindt u in deze editie van het parochieblad.

En er zijn twee mensen die aan een nieuwe toekomst beginnen. Maarten van Vroonhoven, bouwkundige en architect, is toetreden tot het parochiebestuur. Hij stelt zich in deze editie aan u voor. De andere persoon is Geert Cunnen. Geert is in september begonnen aan een vijfjarige opleiding godsdienstwetenschappen aan het Sint Janscentrum in Den Bosch. Geerts doel is om uiteindelijk de specialisatie catechist af te ronden om, naast zijn werk als docent Frans, in de parochie te helpen met vorming voor

volwassenen en kinderen. U leest een interview met hem en zijn vrouw Maria over hun leven en Geerts keuze voor deze studie. Hij heeft kennelijk vertrouwen in de toekomst van de Kerk. Vanuit eenzelfde vertrouwen heeft het pastorale team een programma samengesteld voor geloofsvorming en gemeenschapsopbouw in dit nieuwe werkjaar. Er zijn diverse activiteiten en initiatieven. We proberen samen een parochiebrede geloofsgemeenschap in Christus te vormen, die niet een donkere tunnel inrijdt, maar juist door het licht van Gods genade probeert de Kerk op te bouwen richting de toekomst. Een toekomst die we niet in de hand hebben, maar wel een toekomst waar de Heer ons naartoe leidt. En zelfs op momenten dat de toekomst door verlies onzeker en leeg lijkt, proberen we moed te houden. Op 1 en 2 november vieren we Allerheiligen en Allerzielen. We staan stil bij degenen van wie we afscheid moesten nemen, maar durven ook te vertrouwen op een hemelse belofte en vrede voor onze overledenen. Pastor Schevers schrijft over dit vertrouwen maar ook over de waarde van het herdenken van onze geliefden.

Ik wens u alle goeds en veel leesplezier.

Groeten en Gods zegen,
Pastoor Steijaert

COLOFON

JAARGANG 2 - NR 1 | OKTOBER 2023
FRANCISCUS is het parochieblad
van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 10 november aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:
De 125-jarige jubileummis van de Astense kerk.
Foto: Rob Fritsen - SIRIS

Redactie:
Luuk van den Einden
Patricia Willems
Arnold Spijker
Contact:
parochieblad@rkfranciscus.nl

Somerens monument weer ingezegend

Dit jaar is het een eeuw geleden dat het H. Hartmonument in Someren aan pastoor Petrus van Lieshout werd aangeboden vanwege zijn zilveren priesterjubileum. Het monument is in het verleden nogal eens doelwit geweest van vandalen, maar vrijwilligers hebben het telkens weer hersteld. Op zaterdag 12 augustus werd het monument in het bijzijn van buurtbewoners, vrijwilligers en belangstellenden opnieuw ingezegend door pastoor Steijaert.

Tevens maakte een actiecomité van de gelegenheid gebruik om het pad tussen de pastorietuin en het complex Wijkgebouw/Nachtegaal een naam te geven. Dit pad heet voortaan 'Van den Heuvelpad', vernoemd naar pastoor Antoon van den Heuvel. Hij was pastoor van de Lambertuskerk tussen 1933 en 1966.

Foto: SIRIS

Roosterwijziging Ommel

Vorig jaar februari werd de zaterdagavondmis in Ommel vervroegd naar 17:00 uur. Dat kwam doordat toen de pastorale bezetting in onrustig vaarwater terecht was gekomen. Voor de continuïteit moest het pastorale team de mistijd verschuiven. Nu kan het tijdstip weer terug naar de vertrouwde tijd, namelijk 18:00 uur. De verandering is per 30 september ingegaan en bij alle vieringen afgeroepen. Tevens is het gecommuniceerd via de streekkranten, *SIRIS* en de parochie-website.

Foto: Kerkfotografie.nl

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Het ritme van de natuur

Arnold Spijker

Vijftien mm regen, zegt de weersvoorspelling op 6 augustus. Uiterekend op die dag staat een pelgrimswandeling gepland van Asten naar Ommel. De dag begint met een Mis, waarbij pastor Schevers ons vraagt wat ons op onze levensweg heeft geraakt. Na de mis is er een gezamenlijke lunch in de bijsacristie van de kerk. Ongeveer twaalf mensen komen daarvoor bij elkaar. De pelgrims zijn dan nog vreemden voor elkaar. Daarom een kennismakingsronde met een spel dat door pastor Schevers is meegebracht. Pelgrimswandelingen kunnen een doel hebben. Iets los willen laten of iets achterlaten. 'Moeten' en 'druk' vallen op zo'n wandeling weg. Het wandelen in het ritme van de natuur, waar de natuur ons kan aansporen anders te zien. Door het wandelritme raken we vrij van de normale hectiek. Ondanks de sombere weersvoorspellingen blijft het op wat druppels na grotendeels droog. De voorspelde storm schampt ons net. Onderweg wan-

delen de mensen twee aan twee.

Pastor Schevers nodigde de mensen uit om voor die ervaring een symbool of souvenir mee te nemen. Zelf had ik een kruisje van Sint-Christoffel bij me. Dat kruisje kregen we van vrienden bij een begin van een van onze pelgrimstochten als symbool voor een veilige reis. Ze vroegen ons of we bezwaar tegen het krijgen van dit kruisje hadden. We hadden geen bezwaar. We vonden het vooral heel meelevend dat ze ons iets wilden meegeven. Sint-Christoffel is de patroonheilige van de reizigers.

We snijden de geplande route iets af, want tegen half vier willen we graag bij de kerk in Ommel zijn. Via een deel van 'Het Ommels Ommetje' komen we op de Loo, waarna we via de Kluisstraat de kerk bereiken. Hier krijgen we koffie met gebak.

Daarna gaan we naast de kerk het Processiepark in en bekijken de veertien staties. In het park legt een van de deelnemers van de pelgrimstocht een steen bij de Calvarieberg. Een mooie tocht die voor herhaling vatbaar is.

Een 125-jarige in het zonnetje

De Heilige Maria Presentatiekerk in Asten werd op 17 september met een pontificale Mis in het zonnetje gezet. Reden voor de feestvreugde was het 125-jarig bestaan van de kerk, die in 1898 werd ingewijd.

Hoofdcelebrant was bisschop Gerard de Korte, die de Mis vierde met priesters die nu of vroeger een band met de kerk hebben of hadden. De muzikale opluistering werd door het Franciscuskoor, harmonie Sint-Cecilia en beiaardier Rosemarie Seuntiëns verzorgd en ook het Sint-Jorisgilde ontbrak niet.

Rob Fritsen maakte namens SIRIS een indrukwekkende fotoserie. Zie de site voor alle foto's.

Wat gaan we doen?

Pastoor Sacha Steijaert

De wereld verandert snel, ook qua geloof. De tijd dat mensen van huis uit katholiek zijn en vanzelfsprekend betrokken bij de Kerk, ligt achter ons. Is dat jammer? Ja! Is dat erg? Nee, niet persé. Want het nodigt ons uit om te bezinnen op een bestendige weg voor de toekomst.

Paus Franciscus wil graag missionaire parochies in de Kerk. Dat betekent: leerling van Christus zijn en naar binnen toe de eigen gemeenschap opbouwen. Maar juist ook naar buiten toe, door anderen te inspireren tot navolging van Jezus. De paus roept dus op tot leren en missioneren binnen en buiten onze eigen gemeenschap.

Het pastorale team gaat hierin mee en presenteert een programma voor september 2023 – juli 2024. Met vertrouwde én nieuwe dingen. Dit programma heb ik voorgelegd aan onze bisschop. Hij bevestigt deze weg en is dankbaar voor de initiatieven. We proberen zo in de richting te bewegen die de Kerk, en daarmee de Heilige Geest, van ons vraagt. U vindt het jaarprogramma in de [Parochiegids 2023-2024](#) en op onze website onder het kopje 'vieringen en jaarplan'.

Met name noem ik enkele initiatieven die samen met parochianen tot stand komen, zoals het Inspiratie-café en de Verdiepings-avonden. Het inspiratie-café is een open avond in gemeenschapshuis 't Kwartier in Asten. We bespreken een levens- en geloofsthema met een gezellige afsluiting. De maand erop is er een verdiepende avond over ditzelfde thema. Ook noem ik de 'Alpha-cursus' die het pastorale team en een groep parochianen vanaf januari opzetten. Een cursus over Jezus Christus waarbij deelnemers, na een gezellige maaltijd, uitleg krijgen over een aspect van het christendom en hierover spreken. Afgelopen maand ging de eerste gebeds- en bijbelstudiegroep van start. En de werkgroep 'Meimaand Ommel' breidt het aanbod uit: nieuwe gebedsvieringen, rondleidingen, uitvoeringen, bezinnende wandelingen. Op deze manier bouwen we een parochiebrede geloofsgemeenschap en nodigen we mensen uit gezamenlijk een weg met God te gaan.

Scan de QR-code voor meer info:

Even voorstellen: nieuw bestuurslid

Mijn naam is Maarten van Vroonhoven, ik ben 41 jaar en woon in Someren-Eind. Ik ben al veertien jaar getrouwd met Lenny en vader van twee dochters, Danique en Aimee. In het dagelijks leven ben ik architect en mede-eigenaar van architectenbureau Van Vroonhoven Architectuur, dat op 1 januari is gefuseerd tot STRK.

Ik vind dat we tezamen onze maatschappij maken en zet me daarom in op verschillende terreinen, zoals JeugdvakantieWerk, Natuurtheater De Donck, en in het verleden de Ondernemers Vereniging Someren. Toen ik door de parochie benaderd werd om met name een visie te creëren voor het pastorale vastgoed, was ik direct enthousiast. Het zijn stuk voor stuk gebouwen en omgevingen op de mooiste

plekken, met een grote geschiedenis en maatschappelijk ingebed. Om dat toekomstbestendig te houden, is een uitdaging. Binnen de parochie was ik eerder betrokken bij de ontwikkeling van de begraafplaatskapel in Someren-Eind. Tevens was mijn opa (Martien van Vroonhoven) lang koster van de Pauluskerk in Someren. De komende tijd zal ik gebruiken om de gebouwen beter te onderzoeken en nader kennis te maken met de verschillende locaties en hun mensen. De basishouding zal zijn dat we allen het beste en mooiste voor ons vastgoed voorhebben. Het bisdom zal gaan over de bouwkundige staat van de gebouwen en onderhoud; ik wil me graag samen met alle locaties bezighouden met een visie voor de toekomst.

Geert wordt opgeleid tot catechist: 'Ik ben niet voor niets gedoopt'

Tekst: Arnold Spijker | Foto's: Patricia Willems

Geert Cunnen uit Asten is in september begonnen aan de vijfjarige opleiding tot catechist in het Sint-Janscentrum in Den Bosch. Niet alleen leert hij daar enorm veel bij over het geloof voor zichzelf, maar ook biedt het kansen voor de parochie.

Catechist worden, hoe kom je op dat idee?

"Geloven is bij mij groei, daarin wil ik verder groeien. In Neerkant ben ik zo'n zeven jaar koster en acoliet geweest. Het kosterschap heeft mijn algemene interesse voor geloof en rituelen versterkt: waarom doe je iets en wat is de betekenis ervan? Over de achter-

gronden van het geloof en de rituelen wilde ik meer te weten komen. Wat kun je doen om je nog meer in het geloof te verdiepen, vroeg ik me ook af.

Op internet heb ik de opleiding tot catechist ontdekt. In Neerkant kwam ik uit bij de Kairosopleiding van het bisdom Roermond. Die was er toen nog niet in Den Bosch. Ik heb de opleiding toen twee jaar als auditor gevolgd. Ik wil ook graag op een andere manier bezig zijn met geloof. Het lijkt me fijn om straks mijn kennis te kunnen delen met anderen. Eveneens biedt het mogelijkheid om mensen te leren kennen."

Waarom doe je zo'n opleiding?

“Ik ervaar het zo dat mijn ouders me niet voor niets hebben laten dopen. Mijn vrouw Maria en ik hebben ook een kerkelijk huwelijk gesloten. Geloof heeft voor ons beiden altijd een rol gespeeld. Ik wil daarin verder groeien.

Mijn vader heeft bij zijn overlijden een aantal dingen voor zijn kinderen achtergelaten. Voor mij was dat een rozenkrans. Ik ervaarde dat als een signaal dat mijn vader het prettig zou vinden als ik me verder zou ontwikkelen in het geloof.”

Wat verwacht je van de opleiding?

“Als voorbereiding is mij de cursus ‘inleiding in de filosofie’ aangeraden. Die heb ik een week lang gevolgd in Den Bosch. Deze cursus filosofie werd gegeven door bisschop Everard de Jong, de hulpbisschop van Roermond. Ik vond de cursus al geweldig, wat een verrijking! Ik vind het verrassend wat ik nu al heb meegekregen, welke nieuwe dingen ik ontdek.

Ik zie het als kennis opzuigen. Meer Bijbelse kennis krijgen, maar je krijgt ook meer inzicht in pastorale zorg. De opleiding kent ook retraites. Het is een deeltijdopleiding, die ik elke zaterdag volg. Verder volg je ieder jaar een stage.”

Wat doet een catechist in de parochie?

“Een catechist kan bijvoorbeeld geloofsonderricht geven aan communicanten. Hij kan werkgroepen en parochieavonden opzetten. Hij kan mensen bezoeken, zoals zieken en eenzamen. Hij zet zich in voor het leven en de groei van de Kerk.

Zoals de paus al zei: de Kerk moet naar buiten treden. Momenteel zit ik daarvoor ook in een leesgroep in deze parochie. Die leesgroep bekijkt hoe we dat in deze parochie kunnen doen.

We merken dat jongeren op zich wel geïnteresseerd zijn in spiritualiteit en geloof. Maar hoe doe je dat in een parochie? Hoe kun je die groep meer betrekken bij de kerk? Voor sommigen is de stap te groot naar een Mis. Op welke andere manieren kun je geloof vormgeven? Je kunt bijvoorbeeld een kerk binnenlopen voor een kaarsje.”

Is zo'n opleiding niet enorm zwaar voor je?

“Ik werk in het onderwijs, hierbij kun je vanaf een bepaalde leeftijd tien procent minder werken. Dat geeft meer ruimte. Naast mijn opleiding vind ik het fijn om tijd te vinden voor de kinderen. Tijd te vinden voor fietsen, wandelen en de tuin.”

KOEMI!

Pastoor Sacha Steijaert

Wat is dat? Nou, het is Aramees en betekent “sta op”. In de Bijbel zegt Jezus tegen een meisje, dat overleden is, “talita koemi” – “meisje, sta op”. En ze staat op. In Nederland is er de katholieke KOEMI-groep van zo'n negentig kinderen, tieners en jongeren die door zang, dans en vriendschap samen een geloofsreis aangaan. Ze spelen musicals gebaseerd op bijbelverhalen, in kerken, gemeenschapshuizen en theaters. Ook zijn er mini-optredens en schoolprojecten om met kinderen een korte musical in te studeren. In Helmond is het KOEMI-huis, waar men samenkomt voor repetities, sport en spel, en gezelligheid.

Veel priesters steunden KOEMI door op verzoek te assisteren. Bij aankomst in onze parochie, kwam de vraag of ik af en toe eens de Mis met hen kon vieren. Het klikte meteen. Dit jaar vroeg men het bisdom of ik de vaste KOEMI-priester mocht zijn. Onze bisschop steunt KOEMI en

gaf mij per 5 juni 2023 een aparte benoeming als geestelijk leidsman. Een mond vol, maar het betekent gewoon dat ik er af en toe ben op zondagmiddag: voor de Mis, catechese, vraag-maar-raak-gesprekken en voor wie wil biechten. De parochie gaat altijd voor. Maar... KOEMI dient ook de parochies. Kinderen hebben zo een plaats van geloof en ontmoeting met leeftijdsgenoten. Dat is een investering in de Kerk van de toekomst. En voor mij persoonlijk: het geeft energie en is dichtbij. Op de terugweg denk ik altijd: “Hee, ik heb meer ontvangen dan ik heb gegeven...”

Voor informatie:
www.koemi.org

Allerheiligen – onderweg naar heiligheid...

Pastor Stefan Schevers

We vieren Allerheiligen op 1 november en Allerzielen op 2 november. Dat betekent dat we onze dierbare doden gedenken in het licht van het feest van Allerheiligen.

Al vroeg herdacht men meerdere heiligen en vooral martelaren op hun sterfdag. Hun sterven was nogal eens verbonden met een volgehouden geloofsgetuigenis. Uit respect werd hun graf versierd. Hun leven werd gevierd, om te zeggen: met de blijvende zeggingskracht van je levende getuigenis, is nu zelfs je dood vruchtbaar. Jouw dood raakt ons en je liefde verbindt ons.

Elk jaar zegenen we op Allerzielen de graven van onze dierbaren. Zij raakten ons zozeer dat ze met ons verweven zijn. We willen als pastoraal team dit jaar extra aandacht geven aan het zegenen van de graven op onze begraafplaatsen ([zie hieronder](#)). Allerzielen vieren we niet als 'griezelfeest' maar als feest van verbinding, met onze blik gericht op een open hemel.

Heiligen waren tijdens hun leven al 'heilzaam' voor hun medemensen in Gods naam. Ze leven nu verder bij God en willen ook van daaruit een inspiratiebron zijn. Bovendien

geloven we dat ze biddend waken over mensen opdat zij ook de weg naar hun eindbestemming volgen.

Heiligheid in de traditie van de Schrift komt uit bij zozeer geïnspireerd zijn dat je "apart gezet bent". Heiligen weerspiegelen op uitzonderlijke wijze Gods liefde in spirituele waarden die gelovigen meer op Christus doen lijken. Als je het aan mij vraagt, gaat het om een weg naar heiligheid. Als we Allerheiligen vieren, dan vieren we de schoonheid van alle heiligen die wonen in de glorie van God. In de Heilige Schrift klinkt de uitdaging voor mensen: "Wees heilig want Ik ben heilig". Schemert er iets van een hemelse schoonheid in onze levens door?

Het gaat om heilig worden als weerspiegeling van en verwijzing naar Gods oneindige liefde. In het licht van Gods liefde kan ieder mens tot bloei komen. En als we met Gods blik dan naar elkaar kijken is er soms zomaar een vonk van herkenning. Bij onze dierbare overledenen branden we licht, als verwijzing naar hoopvol "Licht uit Licht". We dragen hoopvol licht dat ons gaande houdt naar elkaar over alle grenzen heen, op een stralende weg van heiligheid.

Liturgisch rooster voor Allerzielen

Donderdag 2/11	Asten	13:00	Grafzegen op het kerkhof
Donderdag 2/11	Someren-Eind	15:00	Grafzegen op het kerkhof
Donderdag 2/11	Someren-Heide	15:00	Grafzegen op het kerkhof
Donderdag 2/11	Asten	19:00	Eucharistie
Donderdag 2/11	Ommel	19:00	Eucharistie, aansluitend grafzegen op het kerkhof
Zaterdag 4/11	Heusden	17:00	Gebedsdienst, aansluitend grafzegen op het kerkhof
Zondag 5/11	Someren	9:30	Eucharistie, aansluitend grafzegen 10:45 - Dellerhof 10:45 - Lambertuskerkhof
Zondag 5/11	Lierop	11:00	Eucharistie, aansluitend grafzegen op het kerkhof

Wie?

Je hebt de geest gegeven
maar wie toch
nam hem aan?
waar toch
is jouw geest gebleven
heeft er iemand
naast je gestaan,

die jouw geest begroette
en in zijn armen sloot
die jou nu bij zich draagt
en
verheft boven de dood?

Je hebt je geest gegeven
en iemand nam hem aan
dat is wat ik durf te geloven
dwars door elke traan...

Arnold de Boer

Durven we het aan?

Diaken Jack Swaanen

Terwijl ik dit schrijf, is het weer zover. Het nieuwe werkjaar is net begonnen, en we zijn abrupt uit onze zomerse luierstand getrokken. De grote schoolvakantie is alweer voorbij en we zijn begonnen aan een nieuw hoofdstuk. Maar wat gaat het brengen? Dat is altijd de grote vraag, nietwaar? We willen graag plannen maken, doelen stellen, maar het enige wat we zeker weten, is dat niets zeker is.

Soms is het leven een achtbaan van emoties en gebeurtenissen. Het ene moment ben je op vakantie, genietend van de zon, het strand, en de vrije tijd. Het volgende moment sta je weer in de dagelijkse sleur van het werk, omringd door deadlines en verantwoordelijkheden. Het is een constante stroom van verandering en onzekerheid, en het enige dat we kunnen doen is meebewegen met de golven.

Vertrouwen op iets groters

In deze onzekere tijden is het zoeken naar houvast een natuurlijke reactie. We verlangen naar iets dat stabiel is, iets waarop we kunnen vertrouwen. Maar durven we te vertrouwen op iets wat we niet kunnen waarnemen met onze zintuigen? Durven we te vertrouwen op liefde, gevoel en intuïtie?

Het vergt moed om te durven vertrouwen

Soms lijkt het alsof we alleen kunnen vertrouwen op onszelf. We moeten onze eigen koers bepalen, onze eigen beslissingen nemen en hopen dat het allemaal goed uitpakt. Maar misschien is er meer dan dat. Misschien kunnen we ook vertrouwen op iets groters dan onszelf. Misschien kunnen we durven vertrouwen op God, op een hogere kracht die ons leidt, zelfs als we dat niet altijd begrijpen.

Het vergt moed om te durven vertrouwen. Het vergt een andere mindset, een bereidheid om open te staan voor het onbekende, voor het mysterieuze. Het vergt het loslaten van controle en het omarmen van het onzekere. Het vergt het geloof dat er een pad voor ons ligt, zelfs als we de afslagen niet altijd kunnen zien.

Blanco tekenblad

Soms moeten we een nieuwe weg inslaan, ons laten leiden door ons hart en onze intuïtie. Misschien is het tijd om een nieuwe relatie aan te gaan, om een andere baan te zoeken, om onze passies en dromen na te jagen. Het kan eng zijn, het kan onzeker zijn, maar het kan ook de moeite waard zijn.

Het nieuwe werkjaar, dat alweer een paar weken oud is, kun je misschien aangrijpen als een kans om te durven. Durven vertrouwen, durven liefhebben, durven volgen wat ons hart en intuïtie ons influisteren. Misschien moeten we ons openstellen voor de mogelijkheden die voor ons liggen, zelfs als ze gehuld zijn in mistige onzekerheid.

Het nieuwe werkjaar is als een blanco tekenblad. Maak er iets prachtigs van. Niet alleen, maar samen. Durven we het aan? Durven we te vertrouwen? Durven we de nieuwe weg in te slaan? Het antwoord ligt in ons hart. Het is aan ons om dat pakkende hoofdstuk te schrijven, vol hoop en moed, in het boek van het leven.

Omrijden

Patricia Willems

Soms weet je het van tevoren. Toen ik vanuit Eindhoven terug wilde naar Asten was de snelweg afgesloten. Dat wist ik, dus reed ik via Heeze. Maar ook de weg van Heeze naar Asten bleek dicht te zijn, en dát wist ik niet. Dat werd nog verder omrijden, via Sterksel. En in Sterksel miste ik een omleidingsbord, zodat ik nog veel verder door moest rijden voor ik op bekend terrein kwam – in Someren-Heide!

Omrijden is niet mijn sterkste kant. Maar die dag had ik eigenlijk juist wel zin in wat avontuur. Ik weet zeker dat de Heilige Geest dat in mij had voorbereid, want God zag deze bui natuurlijk al lang hangen. Sterker nog, Hij had een mooie verrassing voor me. Mijn omweg voerde door een prachtig natuurgebied waar juist de heide in bloei stond, en niet zo'n

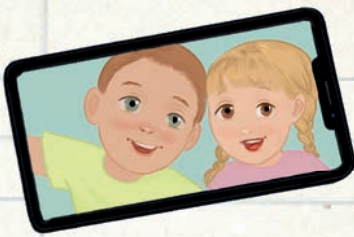
beetje ook. Uiteindelijk heb ik drie keer zo lang gedaan over dat normaal gesproken korte ritje naar huis. Maar de heide en de volbrachte uitdaging maakten veel goed. Paulus schrijft niet voor niets dat God “in alles het heil bevordert van die Hem liefhebben” (Romeinen 8,28). In alles wat je meemaakt, zelfs in alles wat je in de weg zit, ligt iets waar je wat van kan leren of een kans die je anders niet zou hebben. Je worsteling om op de een of andere manier met iets lastigs om te gaan, maakt je wijzer en sterker.

Zo nu en dan komen er wegafsluitingen op je pad waar je links of rechts omheen zult moeten zien te komen. Maar het kan ook zijn dat je zelf juist zin hebt om een andere weg in te slaan. Soms ben je op je vaste route uitgekeken. Of je staat daar altijd in de file, of de weg is een rammelparcours. Als een weg verouderd is, zou het zomaar kunnen dat hij binnenkort afgesloten wordt voor onderhoud! Toch is het sowieso

goed om af en toe eens heel anders te rijden. Het kan je net die nieuwe impuls geven waardoor je op andere gedachten komt over wat er speelt in je leven. Misschien is het even zoeken, maar het werkt echt.

Ook een parochie moet af en toe nieuwe wegen verkennen. Eigenlijk rijden we al decennialang rondjes om de Kerk, zonder echt verder te komen. De auto's vallen uit elkaar, de benzine raakt op en het vaste rondje blijkt als een doodlopende weg te functioneren – zolang we niet op het idee komen om een keer ergens af te slaan. Het lastige is dat de zijwegen voor ons nog onbekend zijn. Juist daar wordt ook veel aan de weg gewerkt, dus dat wordt zoeken. Maar daar ergens staat wel een tankstation dat we moeten zien te bereiken. Want daar zorgt God voor. Echt!

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

Herfstblaadjes

Het is prachtig herfstweer.

Frank en Francy lopen met papa en mama in het bos.

Op de grond liggen bergen gele, bruine en rode bladeren.

Ze lopen er doorheen met slepende voeten.

Frank graait een hoop bladeren bij elkaar en gooit ze in de lucht.

Totdat hij vlak over de grond heen graait

en een hoop vieze natte aarde omhoog gooit.

“Frank, alleen de bovenste blaadjes pakken”, roept mama.

“Die onderste blaadjes zijn vies!”

En zo wandelen ze weer verder.

Maar Frank is stil.

“Papa?” vraagt hij,

“is dat eigenlijk net als dat gedichtje in de kerk?”

“Huh, wat, hoezo? Welk gedichtje in de kerk?”

vraagt papa verbaasd.

“Over de bloemen die bloeien en doodgaan?”

legt Frank uit.

Mama snapt het: “Bedoel je dat liedje op de begrafenis van opa?”

Frank knikt. Francy kijkt met grote ogen toe.

Niemand merkt dat ze intussen stilstaan.

“Mensen, hun dagen zijn als het gras.

Zij bloeien als bloemen op het open veld.

Dan waait de wind, en zij zijn verdwenen...” zegt mama zachtjes.

“En zo is opa dus ook verdwenen”, voegt papa toe.

“Opa’s lijf ligt in de aarde, als een oud blaadje.

Maar opa zelf is in de hemel, bij God.

Oma zegt altijd dat ze over een paar jaar naar opa toe gaat.”

Dat vindt Francy prachtig:

“Dus over honderd jaar of zo, als wij allemaal dood zijn,

komen we toch weer allemaal bij elkaar in de hemel?”

Mama en papa knikken.

Papa gaat verder: “De mensen op aarde en in de hemel blijven bij elkaar horen.

Soms kun je dat zelfs een beetje voelen.”

Eenmaal thuis gaat Francy naar haar kamer.

Ze stopt wat blaadjes in een boek om te drogen.

En ze tekent een poppetje, een poppetje met het gezicht van opa.

Dat knipt ze uit en plakt ze op het mooiste blaadje.

“Opa is een blaadje”, zegt ze tegen zichzelf,

“een blaadje om te bewaren.”